

Gió mùa đông b c làm em khóc

Hà N i, anh i ph r t g y! (tmt)

Tôi tr v nhà sau mọt chuy n bay dài đ mọt. Không bi t ai là ng i đ u tiên đ t tên cho nh ng chuy n bay đêm là 'đ mọt' th t là hay. Ch p ch n gi a th c và ng c m i ba, m i b n ti ng thì ch c ch n m t xanh nh cô Ki u c a c Nguy n Du cũng thành m t đ . Ch nghĩa mang nh h ng đ n đ i s ng tình c m c a ta r t nhi u, có nh ng ch mình không th nào thay b ng ch khác đ c. M i l n đi, v gi a Vi t Nam và M tôi v n lúng túng gi a v M , hay v Vi t Nam . Vi t Nam là quê h ng c a mình thì mình v là đúng r i, nh ng M có m t mái nhà, m nh v n, cái b p c a mình thì mình nói là v đâu có sai. Nh ng sao lúc t giã Vi t Nam, chào nh ng ng i thân quen, nói ti ng tr v M lòng v a m áp v a th y bu n bu n.

Ba m i năm s ng M mà v n ch a m n i nh quê h ng, v n b t ch t m t hôm nào đó, không c n ph i là có n ng thu hay có m a đông, ch là m t bu i chi u nh t t c m i bu i chi u, đang ng i u ng ly trà b ng kh ng l i nh v m t bu i chi u nào r t xa xôi quê nhà thăm th m, v cái xóm cũ, v cái ngõ vào nhà, v cái vũng n c đ ng cái gà đầu đó, v cây tr ng cá, v cái b n c m a. R i lan man nh v tr ng cũ, v bu i h n hò đ u tiên, ng i yêu th nh t, ng i tình th hai. Chao ôi, nh i là nh ! N c m t a ra, b ng thềm đ c v quê ngay l p t c. Th mà v Vi t Nam đ n tu n l th ba là b t đ u nh v cái nhà M. Không bi t m y ch u cây có ai t i h không? Mùa Đông này tuy t có r i không? Nh v m y ng i thân, m y ng i b n đang mong mình v , r i l i nh v cái s ch s , cái ti n nghi và ch c c gì đ c v ngay đ ng trên cái gi ng c a mình thay vì ph i ng khách s n.

Chao ôi! ch m t ch v mà có trăm đ u mu n nói.

Anh S n, ông anh h c a tôi, du h c t th p niên 60. Bây gi ngoài 60 tu i, anh đã đi du l ch kh p n i trên th gi i, anh nói:

- Bao gi v Vi t Nam tôi v n thích nh t.

Tôi nói :

- T i vì Vi t Nam là quê h ng c a mình, nên t nhiên mình yêu. Th thôi!

Anh bọ:

-Đúng vọt!

Chúng ta chọt ai cũng yêu quê họt ng cọt a mình, tọt nhiên nhọt yêu cha mọt, con, cháu hay yêu chính bàn tay, bàn chân mình. Thọt thôi! Thọt là dọt n dọt. Thọt là anh em rọt nhau thu xọt p vọt Viẹt Nam. Vọt Viẹt Nam vào dọt p cuọt i năm, vào dọt p thiên họt kéo nhau 'vọt quê ăn tọt t' rọt là đồng nên phọt i mua vé tọt tháng sáu.

Tôi cọt tính tọt i tính lui xem phọt i đem nhọt ng gì? Vì lọt n này đem theo cọt chọt ng con, sọt dọt tính đi nhiọt u nọt i nên không thọt đem theo nhọt ng thùng quọt n áo lọt nh vọt Bọt c cho họt hàng ọt quê đọt c. Thọt đành giọt lọt i chọt dọt p sau. Cọt cách hai, ba năm tôi vọt thăm Viẹt Nam mọt lọt n. Mọt i lọt n vọt lọt i thọt y mọt t Viẹt Nam đọt i khác, nghe nhọt ng câu chuyọt n khác vọt Viẹt Nam. Hai cọt u con trai cọt a tôi mọt i vọt lọt n thọt nhọt t, đã thọt y xọt n xọt rọt nhau cuọt i năm trọt lọt i không có bọt mọt đi theo. Chọt c trong máu hai cọt u, nhọt ng giọt t nào thuọt c vọt mọt cho mình đang dành chọt đọt ng.

Chúng tôi đi trong mọt t Hà Nọt i đọt y gió, ngọt ọt i Hà Nọt i đọt t tên cho gió này là Gió Mùa Đông Bọt c. Có không biọt t bao nhiêu thi sĩ, bao nhiêu nhọt c sĩ đã xúc đọt ng vọt nhọt ng cọt n gió này và viọt t ra bao nhiêu tác phọt m làm thẳng hoa đọt i sọt ng con ngọt ọt i đọt ngay cọt khi đang sọt ng trong mọt t hoàn cọt nh khó khăn nhọt t, con ngọt ọt i vọt n tìm ra cái đọt p cọt a nọt i mình đang sọt ng. Khí họt u cọt a tháng Mọt ọt i Mọt t và tháng Chọt p âm lọt ch là khí họt u lọt nh và đọt p nhọt t trong năm cọt a miọt n Bọt c. Gió hay trọt lọt nh đọt t ngọt t nhọt mọt t ngọt ọt i đi xa bọt ng trọt vọt không báo trọt c. Có thọt mọt i buọt i sáng trọt i còn rọt t ọt m không có gì báo hiọt u là mọt t ngày lọt nh, nhọt ng đọt n trọt a gió ọt đâu bọt ng kéo vọt chọt t phọt. Gió chen chúc vào đám đông đang đi trên đọt ọt ng, gõ cọt a nhọt ng ngôi nhà, hàng quán, ngọt i sát vào nhọt ng ngọt ọt i buồn bán hai bên vọt a hẹ rọt t là họt n nhiên. Chọt ng cọt n nói năng gì cọt. Chọt cọt n có mọt t, tôi đọt n, tôi ngọt i xuọt ng và tôi ọt lọt i. Giọt ng nhọt Caesar ngày trọt c I came, I saw, I conquered. Thọt là mọt i ngọt ọt i chọt y ừa đi mua áo ọt m đọt ngọt i chung vọt i gió.

Chúng tôi đã đọt c đi, đọt c ngọt i chung vọt i Gió Mùa Đông Bọt c trong suọt t mọt ọt i ngày ọt Hà Nọt i.

Bây giọt ngọt i đây nhọt Gió Mùa Đông Bọt c, muọt n khóc.

Suốt tở Sài Gòn, đi xe ca theo tour Tiể n Giang, Hầ u Giang, Phan Thiể t, Nha Trang, Hà Nồ i rồ i bay ra Phú Quố c, ta nhìn thầ y sầ phầ n thầ nh luôn luôn đi bên cầ nh nghèo đói mắ t cách rồ t rồ ràng.

Miể n Bắ c, miể n Trung ầ quê vầ n còn khắ và nhiề u ngườ i rồ t nghèo trong khi ầ thành phầ Sài Gòn, Hà Nồ i, hàng đêm ngườ i ta đầ xô ra phầ tiêu tiể n (không biể t tiể n ầ đâu ra mà nhiề u thầ !)
ầ nhồ ng nhà hàng, nhồ ng quán ăn thì ngườ i trong nầ c tiêu phung phí hầ n Viể t Kiể u. Thầ vào mắ t chầ ăn chầ i nhầ vào bar chồ ng hầ n, thì có thầ chầ nhìn chai rồ u gầ i sầ nhồ n ngay ra ai là Viể t Kiể u ai là Viể t Viể t (chầ mắ t cầ u cháu tôi dùng đầ gầ i ngườ i trong nầ c). Viể t Kiể u xài sang gầ i chai rồ u 150 mầ kim, trong khi đó Viể t Viể t gầ i chai rồ u 1.500 mầ kim. Tôi quê mùa, hầ i cháu:

- Chai rồ u gì mà đầ t vầ y?

- Con không biể t, nhồ ng thầ y hầ trầ 1.500 mầ kim cho chai rồ u; hầ đi năm, sáu ngườ i tiêu mắ t buầ i tầ i năm ngàn đô là chuyể n nhầ .

Nghe nói mắ t tầ i tiêu năm ngàn đô là chuyể n nhầ thì chầ c ai cũng biể t cái xuể t xầ cầ a nhồ ng sầ tiể n nhầ đó thầ t là mù mắ t.

Ăn uồ ng ầ các tiể m bây giầ cũng đầ t hầ n gầ p năm sáu lầ n cầ a ba năm trầ c và không ngon. Trung bình chúng tôi ăn mắ t bầ a cho mắ t ngườ i là tầ ba cho đầ n bầ y mầ kim. So vầ i ầ Mầ thì rầ , nhồ ng vầ i tiể n lầ ng cầ a mắ t ngườ i trung bình là 700.000 đầ ngViể t- khoầ ng hầ n 40.00 mầ kim mắ t tháng- thì làm sao trầ đầ c.

Tôi tầ hầ i, Sài Gòn bây giầ hình nhầ không ai nầ u ăn trong nhà hay sao mà tầ i nào các tiể m, các quán cũng tầ p nầ p khách ăn? Bao giầ nhìn chung quanh các bàn cũng rồ t nhiề u ngườ i đầ a phầ ng ngầ i ăn, phầ n đông là giầ i trầ , và trung niên. Trên bàn đầ y ầ p thầ c ăn và bia, nầ c ngầ t.

Lồồ ng cầ a mọt công chầ c không biồ t con sồ thồ t là bao nhiêu?

Tôi có mọt ngồồ i em hầ xa ầ Hà Nồ i, làm phó giám đầ c mọt công ty nhà nồồ c gì không rõ mà anh đi xe BMW, khi chúng tôi ầ i thì vồ đang du lồ chồ Singapore, con thì đi du hầ cồ Mồ, mọt năm hầ t ba mồồ i ngàn Mồ Kim tỉ n hầ c, chầ a kồ chi phí ẩ ầ. Nghe mà giồ t mình.

Theo cách anh nói chuyồ n thì ầ Viẹt Nam bây giồ du hầ c ầ túc ầ Pháp và Đầ c nhồ mọt phong trào cho các con ông lồ n. Hầ c giồ i hay không thì chầ a rõ, nhồ ng mà đã là con cầ a nhồ ng ông lồ n thì phồ i xuồ t ngoồ i, phồ i du hầ c. Sang bên đó không hầ c đầ c thì ầ chồ i mọt thồ i gian, may mồ n kiồ m đầ c ngồồ i lồ y thì ầ lồ i, không thì vồ.

Nghe anh nói, tôi nhồ đầ n mọt ca làm viồ c cầ a mình ầ Mồ. Khi tôi đầ n thăm ầ i gia cho mọt sồ n phồ đầ c hầồ ng Phiồ u Y Tồ (Medical Coupon) tôi mồ i biồ t đó là mọt sinh viên Viẹt Nam du hầ c ầ túc, có bầ u và ầ lồ i. Cô là sinh viên du hầ c mà không nói đầ c mọt câu Anh Ngồ nào. Căn nhà cô ầ thuê là mọt apartment water front. Tôi hầ i tỉ n đầu mà cô trồ tỉ n nhà thì đầ c cô ầ cho biồ t căn apt. này cha mồ cô chuyồ n tỉ n sang mua, trồ bầ ng tỉ n mọt, cho mọt ngồồ i bà con có quồ c ầ ch Mồ đầ ng tên. Nghe mà giồ t mình, vì tôi biồ t căn aparterment đó ầ Seattle ít nhồ t là 400.000 Mồ kim, bầ i gồ n sát mọt hồ.

Khi có nhồ ng ngồồ i giồ u không rõ xuồ t xồ lồ i ầ c nhồ thồ thì ngồồ i nghèo có xuồ t xồ rồ t rõ ràng. Hầ sồ ng bầ ng nhồ ng món tỉ n kiồ m đầ c hàng ngày rồ t khiêm tỉ n. Nồ u đi đầ c theo bầ hồ Hoàn Kiồ m ta sồ luôn luôn bầ t gồ p nhồ ng ngồồ i (mọt cồ già, hay mọt đầ a trồ đang tuồ i đi hầ c) bán vé sồ, hồ c nồồ c trà. Bán vé sồ thì lồ y vé cầ a nhà nồồ c đi bán lồ i mồ i vé sồ giá có hai ngàn, không biồ t lồ i đầ c bao nhiêu? Trong khi đó giá mọt gói xôi khoồ ng bầ n ngàn đầ ng- mọt Mồ kim bầ ng 15.900 đầ ng-

Vồ n lồ ng cầ a ngồồ i bán nồồ c trà ầ t cồ chồ c chầ a đầ n ba Mồ kim: Mọt cái ầ mồ trong cái khăn cũ kồ, vài cái ly thồ y tinh nhồ, năm ba cái kồ o lồ c, kồ o vồ ng. Hồ ô m cái gia sồ n bán buôn đó trong vòng tay gồ y guồ c, mồ i khách bên hầ. Hy vồ ng hồ kiồ m đầ c m ăn cho mọt ngày hôm đó.

Ngay ầ trong khu phồ có ầ p nồ p khách du lồ chồ, thồ nh thoồ ng ta vồ n thồ y mọt ngồồ i gánh hai cái thúng hầ u nhồ chồ ng có gì trong đó, chồ có vài ba mồ hành, mồ y cồ su-hào, mồ y quồ chanh đem đi bán. Chồ c đây là nhồ ng thồ kiồ m đầ c trong vồồ n nhà. Tỉ n thu vồ may ra đầ cho mọt gói xôi, hay hai chiồ c bánh mì không nhân.

Có cô bé lên năm cầ m tầ ng chiề c kầ o cao su lầ bán cho du khách, cô bé nhầ xịu, đen thui, mầ nhách mà cái mầ t tầ i nhầ mầ t bông hoa Mầ i Giầ chầ y theo con gái tôi, đầ a cái kầ o ra mầ c cầ bầ ng thầ tiầ ng Mầ ngô ngầ ng, thầ y vầ a buầ n cầ i, vầ a tầ i nghiề p. Cô con gái tôi trầ cho em cầ i bầ ng cách nói tiầ ng Viẹt cũng ngô ngầ ng vầ i em và gầ n nhầ muầ n bầ em lên, vì em bé xinh quá!

Ôi tuầ i thầ Viẹt Nam ! Khi em lầ n lên, em sầ có cầ c vầ ng gì?

Đi càng vầ miầ n quầ càng thầ y nhầ ng ngầ i nghèo. Nhầ ng nầ i ruầ ng nầ c nhầ lầ i vào Tam Cầ c, Bích Đầ ng ã Ninh Bình hay Suầ i Trong, Suầ i Đầ c Chầ Hầ ng thì nhầ ng ngầ i dân quầ vầ n ngầ mầ t nầ a ngầ i trong nầ c nguyên ngày mò cầ, lầ i tép kiồ m ấ n.. Mầ t kí tép khoầ ng hai chầ c ngàn, ngầ nầ c nguyên ngày đầ c khoầ ng ba đầ n năm kí, kiồ m đầ c 60.000 -100.000 đầ ng cho nguyên mầ t gia đầ n năm ngầ i, trong đó có cầ tiầ n hầ c cho con.

Trầ con đi hầ c cho biầ t đầ c, biầ t viầ t rầ i nghầ vì không có tiầ n trầ tiồ p, lầ i đi ngầ mình đầ i nầ c giầ ng cha mầ thôi. Suầ t mầ t đầ i hầ ngầ mầ i nầ c. Ngầ i chầ thuyầ n chầ cho chúng tôi xem mầ t vài nầ m mầ chồ n mầ t nầ a chìm đầ i nầ c, nói là mầ cầ a nhầ ng ông bà cầ già suầ t đầ i mò cua, xúc tép ã đây, hầ muầ n con cháu hầ chồ n mình nhầ thầ, vì hầ đã có câu: 'Sầ ng ngầ mầ da, chầ t ngầ mầ ng' đầ chầ đầ i sầ ng gầ n liầ n vầ i nầ i vầ t vầ này.

Du khách Âu Chầ đầ vào Viẹt Nam mầ t ngày mầ t đầ ng hầ n, sau sau vầ khầ ng bầ 11/9/2001. Cầ nầ c sầ ng vầ nguầ n lầ i thu nhầ p đầ c cầ a du khách. Du khách nầ c ngoà i vào, mang theo bao sầ thay đầ i. Viẹt Kiồ u đầ ng mầ t vai trò không nhầ trong môi trầ ng này.

Mầ i ngầ i đầ mầ t ít vầ cho thân nhầ, giúp vầ n buôn bán, xây lầ i nhà cầ a, mai mầ i cho lầ y chầ ng nầ c ngoà i. Cho nên ta thầ y có nhầ ng con hầ m lầ y lầ i, nghèo nàn tầ nhiên mầ c lên mầ t cái nhà hai ba, thầ m chí bầ n tầ ng. Cầ a kính, cầ a sầ t đầ ng cô đầ n nhầ mầ t anh hầ sau khi vầ n hát. Nhầ ng cô gái đầ c tân trang tầ đầ u đầ n chân đầ lầ y chầ ng nầ c ngoà i, trầ ng nhầ nhầ ng con búp bầ vô hầ n. Đã có mầ t sầ cô bầ ng lòng lầ y bầ t cầ ai, dù đó là anh cầ t cầ hay rầ a chén bên Mầ, bên Úc. Ngay cầ mầ t anh ấ n tiầ n tàn tầ t cũng vầ n lầ y. Cầ lầ y đầ đi đầ, sang đó không đầ c thì bầ. Nhầ ng câu chuyầ n đó bầ y giồ không có gì là mầ i lầ nầ a, chầ có sang bên đó mà sau năm năm không bầ chầ ng thì mầ i gầ i là 'Lầ'. Ngầ i không có thân nhầ lo cho thì sầ rầ i vào bầ t cầ mầ t bàn tay không lầ ng thiầ n nào đó, và đã xầ y ra bao nhiêu thầ m kầ ch. Ban đầ u thì còn là chuyầ n thầ ng tâm, sau đi đầ n nầ i quầ c nhầ c.

Nhiều cô gái quê lên trong c nh nghèo s  làm b t c  đi u g i, không đ n đo đ  được thoát ra c nh m  c , b t cua, làm ruộng. C  t nh th  ch y theo nhu ng nhu cầu v t ch t và cũng m t ph n mu n c  m t cu c sống nh n nh , không ph i v t l n v i đ i s ng x  h i kh  kh n hi n t i, n n h  không ng n ng i làm gái bao cho nhu ng ng  i nước ngoài.

Chúng t i đ  g p trên con đường t  B c vào Trung, ra Nam m t v i c  r t tr , kho ng 17 đ n 22 đ  c p đ i v i nhu ng ng  i đ n  ng lu ng tu i n  c ngo i nh  Th y Sĩ, Đ c, Ph p, Đ i H n, Đài Loan.v.v. Tr n b i bi n Ph  Quốc n i chúng t i t m, m t l c chúng t i g p ba người Đ c đ  ngo i sáu m  i tu i c ng t m v i ba c  gái Vi t r t tr . H  ng i ngay   m y c i v ng, và b n  n đ  i g c đ a c nh chúng t i. H  n i tiếng Anh v i m y c , m y c  n i r t  t, ngo i l c, g t và c  i r n r . M t l c sau c  th m m t ng  i n a đ t m t c  đ n, h  làm quen và nh p b n với nhau. H  ng i ngay c nh chúng t i, n n d  không ch  ý cũng nghe r  tiếng nhu ng ng  i đ n  ng n i với nhau:

- G i   đ y hi n và đ  b o h n gái Sàigòn.

- S ng   đ y, c n bao nhi u m t th ng, k  c  ti n tr  cho m y c  n y?

- R  l m, ch  đ  năm tr m m  kim th i.

H nh  nh m y  ng gi  da nh n n eo đ  đ a r n đ  i bi n v i m y c  m  h ng c n l m t m m y c i m n đ y th i, tr ng ch ng kh c g i c nh  ng n i,  ng ngoài ra b i v i ch u. Th t đ ng bu n!

T i nh n sang con gái t i, c  đ ng n m ph i n ng tr ng b   o t m, cu n tiêu thuyết The memoirs of a Geisha  p trên m t, t i th y c  th t l  may m n bi t bao! C  được đ  h c, c  c  việc làm t  t , c  ki m s ng được b ng ki n th c và l ng t  tr ng. N u c  ch ng may sinh ra và l n l n trong m t c i l ng, c i t nh nghèo n n n o đ  Việt Nam, không được đ  h c đ n n i, đ n ch n, th i c  g i b o đ m c  s  không l  m t tr ng nhu ng c  gái đ ng b i l i đ  i kia? Cái nghèo kh  l n l n k o theo c i b t h nh.

Gi a m nh m ng s ng bi n, nh n nhu ng c  gái tr  đ ng b i tr ng n  c, b ng nhu ng c nh đ o

Nhọt Tân hiể n ra trong trí tôi. Nhồ ng cãnh đào hiể m hoi còn sót lầ i năm nay ầ làng này vì ngồ i ta đang cào xồ i đầ t đầ xây nhồ ng cao ầ c trên đó. Rầ i nhồ ng cô gái làng này không còn hoa đào đầ bán, không còn đầ t đầ trồ ng cúc, trồ ng lay-ầ n, trồ ng hoa hồ ng nầ a. Hầ sầ đi đâu và sầ làm gì đầ sầ ng? Hầ sầ lầ i ra nhồ ng bãi biể n vầ i nhồ ng ngồ i đàn ông già nhồ ông nầ i hay sao?

Khu đầ t cầ truyể n trồ ng hoa, nầ i tiể ng vầ hoa đào Nhọt Tân còn không cầ u đầ c, còn bầ san bầ ng đầ xây cao ầ c thì nhồ ng cô gái Nhọt Tân có ai cầ n đầ ý tầ i là hầ sầ trôi ra biể n hay đi vầ đâu!

Ngồ i thanh niên hai mầ i tám hầ ng đầ n tour cho chúng tôi than:

- Tầ i con bây giồ , nhồ ng ngồ i lầ i tầ c thồ p, khó kiể m vầ và kiể m bầ lầ m. Hầ cầ p vầ i ngồ i nầ c ngoài hầ t rầ i côồ i!"

Tôi hầ i.:

- Nhồ ng các côồ miể n quê nhồ Phú Quầ c này, thì làm sao gầ p đầ c nhồ ng ngồ i du khác ầ xa đầ n, trong khi hầ lầ i không biể t ngoồ i ngồ ?

- Dầ lầ m côồ . Cầ cô nào đi trầ c kiể m đầ c mầ t ngồ i thì lầ i chầ đầ n giồ i thiồ u cho cô sau. Mầ y ông du khách đó lầ i giồ i thiồ u cho nhau. Cầ cái đà này thì con gái Phú Quầ c chồ ng còn ai cho tầ i thanh niên chúng con ầ đây nầ a. Mầ y tầ nh miể n Tây bây giồ cũng thồ hầ t, con gái hầ bầ đi Sài Gòn kiể m sầ ng bầ ng cách làm gái bao cầ

Anh ta nói nhồ mầ t tiể ng than. Tôi ngồ i im nghe không biể t nên an ầ i thồ nào.

ầ Sài Gòn thì gầ p mầ y ngồ i chồ y taxi kầ lầ :

- Côồ i! Mầ y thồ ng cha Đầ i Hàn bây giồ nó khôn lầ m. Nó sang đây giành giồ t cầ a Viẹt Nam vầ a đàn bà vầ a tiể n. Nó không cầ n biể t tiể ng Viẹt, nó bầ tiể n ra thuê mầ t cái mầ t bầ ng, thuê bao luôn mầ t côồ ầ đây đầ ng trông tiể m (bán đầ cho khách du lầ ch) làm ngồ i ầ và làm vầ tầ m

thời cho nó.. Cô ta đợc trỏ vài ba trăm đô mọt tháng là mợng lờm rồi. Làm ăn mọt thởi gian vài ba năm thôi, hợt hợt n, nó trỏ tiếm lờ, trỏ cô nhà quê ra đợng, ôm tiếm vớ nợc. Mợy thợng Đài Loan cũng vợy.

- Còn mợy ông già Viẹt Kiồu nờ a cô ỉ! Đợn tuợi hợu trí rồi, vớ Viẹt Nam kiếm mọt cô bợ chợ bợng tuợi con gái, con dâu mình. Giở đợy, nhợ mọt thợ vớ nhợ, cho mọt tháng hai ba trăm đô la. Mợi năm đi, vớ hai, ba lờn hợng thợ .. Cợm bợng, tình bợng đợn tợ n miợng. Trong khi ợng không có ợ đây thì các cô muợn làm gì thì làm, khi ợng qua thì các cô phợi hoàn toàn phợng sợ ợng là đợc rồi.

Anh nói thêm:

- Chuyợn này đợu đợu tợ nhiợu năm nay rồi. Các cô rợ nhau, đợt mợi cho nhau, Đợi Hàn giợi thiợu cho Đợi Hàn, Đài Loan giợi thiợu cho Đài Loan, Viẹt Kiồu giợi thiợu cho Viẹt Kiồu. Mợi ngợi mọt tiêu chuợn, mọt dợch vớ khác nhau. Ai cũng vui vớ hài lòng cợ.

Tôi nghe, mà lòng buợn ruợi ruợi. Có lờ nhợng phợ nợ chợn cuợc sợng này hợ thợy còn hợ n là phợi sang Đài Loan làm nô lờ cho cợ mọt gia đờnh, hay bợ bán vào nhợng nợi hợ không hợ lờ a chợn. Tôi nhợ đợn mọt bợn tin đợc đợc cợ báo trong nợc vớ mọt ngợi đàn bà Viẹt Nam muợn sang Đài Loan kiếm tiếm giúp gia đờnh. Hai vớ chợng vay mợn mọt sợ tiếm mợi ngàn mợ kim đợ đợc sang bên đó làm công nhợn, hay ợ mợn gì đó qua trung gian mợi giợi. Không biợt vì mọt lý do đau thợng, tợi nhợc nào, ngợi vớ đã không cho chợng biợt, âm thợm chợu đợng rồi đi đợn chợ tợ chợ tợ. Ngợi chợng vớ a đau đợn vớ a bợ món nợ mợi ngàn mợ kim hợi thúc, tợ chợ tợ theo vớ, đợ lờ mợy đợ a con thợ.

Thợ hợi có bợn tin nào đau thợng hợ n bợn tin này!

Trong khi đó thì ợ mọt mọt khác cợ a xờ hợi, nhợng cô gái cợ a cợ Sài Gòn, Hà Nợi bợy giợ sợng rợt là thợi thợng. Hợ đi làm nhợng công viợc văn phợng chợ đợ lợy danh nghĩa đi làm, hợ có mọt nguợn lờ tợc ợ đầu đó cung cợp chuyợn tiêu pha ăn, mợc hàng ngày cho hợ mình không biợt. Hợ rợt giợi vớ lãnh vợc tìm bợn Viẹt Kiồu trên mợng. Mợi tợi ngợi hàng giợ đợ chat vớ mọt ai đó, rồi đợ a đợn hò hợ n. Mọt cợu Viẹt Kiồu ợ Mợ hay Úc, trợc khi vớ Viẹt Nam, có thợ tìm trên mợng cho mình mọt cô bợ ra tợn phi trợng đợn. Cô ta nói tiếm ng Anh tợng đợi, hợng đợn các đợch vớ ăn chợi, cô chợ bợo tợn tình và cho cợu cái cợm tợng là cô không đợn vì tiếm cợ a cợu

(cô có tí n rồ i!) cô sồ n sàng mớ i cồ u vớ nớ i cô ỏ thay vì ỏ khách sồ n (tình cho không, biồ u không), cô hiồ n lành, chiồ u chuông hồ t mình, rồ i cô cho cồ u biồ t cha mớ cô là nhồ ng ngồ ỏ i có đồ a vớ trong xã hồ i, cô mớ i cồ u ra Bồ c hay lên Đà Lồ t, hoồ c Nha Trang gồ p hồ . Trong khi chuyồ n trò, cô thồ ỏ ng nói là 'Em không thích sồ ng ỏ Mồ ', cô cho cồ u cái cồ m tồ ỏ ng cồ u là ngồ ỏ i may mớ n, gồ p đồ c mọt cô không giồ ng nhồ ng cô mà trồ c đây cồ u thồ ỏ ng nghe tồ . Có thồ cồ u Viẹt Kiồ u này sồ gồ p ông bồ cồ a cô bồ là mọt Kồ Sồ nhà nồ c hay mọt ông bác sĩ thồ t (Mọt bác sĩ xuồ t thân là y tá và đồ c thắng bác sĩ nhồ tuồ i đồ ng thâm niên). Và cô 'không thích sồ ng ỏ Mồ đâu' chồ có nghĩa là cồ u lồ y cô rồ i cồ u sồ ỏ lồ i Viẹt Nam , và cô có cồ hồ i vào quồ c tồ ch Mồ . Có trồ i mà biồ t nhồ ng gì sồ sồ y ra sau tồ m màn sân khồ u này.

Nhồ ng vớ kồ ch này hiồ n nay đang điồ n ra thồ ỏ ng xuyên ỏ Viẹt Nam . Nhồ ng ngồ ỏ i thân quen ỏ Viẹt Nam chồ biồ t đồ n dò:

- Cháu coi chồ ng đồ y, gái Viẹt bầy giồ có cồ ngàn chiêu, không biồ t đồ ỏ ng nào mà đồ đâu.

Tôi đồ c nghe kồ , còn mọt phồ ỏ ng cách kiồ m chồ ng nồ c ngoài cao hồ n thồ nồ a là các cô con ông lồ n thồ thiồ t, có đắ ng ký tên trong nhồ ng cái bar sang trồ ng. Khi chồ nhân thồ y có mọt đám khách Viẹt Kiồ u trồ nào, thuồ c loồ i mọt mũi sáng sồ a, lồ ch sồ , hồ c thồ c, ăn xài sang vào bar là lồ p tồ c hồ thu đồ n chiồ n trồ ỏ ng, đồ p hồ t nhồ ng cô tồ m thồ ỏ ng đang làm viồ c ỏ đó, gồ i nhồ ng cô gái con các ông lồ n trong danh sách đồ n. Các cô ỏ n nói lồ ch sồ , có hồ c đồ n làm quen chuyồ n trò vớ i khách, và sau mọt buồ i tồ i, nhiồ u cồ u đã đồ c mớ i vớ nhà, giồ i thiồ u vớ i gia đình. Nhà sang trồ ng, có xe hồ i, và tài xồ riêng, cha mớ niồ m nồ đón tồ p. Hồ i ra thì đồ c biồ t cha mớ các cô toàn là nhồ ng nhân viên cao cồ p cồ a chính quyồ n cồ . Nhồ ng cồ u đồ c mớ i này, chồ c chồ n sồ quay lồ i và kồ t thân cùng cô gái. Mớ i viồ c kồ tiồ p thì chồ có Trồ i mớ i biồ t là sồ đồ c xồ p đồ t nhồ thồ nào.

Ồi! Nhồ ng chuyồ n quê nhà thì nói sao cho hồ t. Chuyồ n vui thì qua mau, chuyồ n buồ n thì ỏ lồ i. Mớ i lồ n vớ là mọt lồ n xót xa. Cồ nhồ lòng thôi không vớ nồ a. Thồ mà mọt hai năm sau, nguồ ngoại mọt chút lồ i thu xồ p quay vớ .

Hà Nồ i bồ ng dung nhan đồ i khác nhồ nhồ ng cồ n Gió Mùa Đông Bồ c. Thanh niên, thiồ u nồ giồ u trong chiồ c áo len, áo đồ , nhồ ng mồ ỏ c lắ ng mồ n cồ a mình. Hồ khoác tay nhau ngồ i xuồ ng nhồ ng quán ỏ n sồ ngay ỏ vớ a hè. Chuyồ n tay nhau nhồ ng chén lồ c tào xá, bánh trôi, bánh chay. Hồ ỏ n bồ ng mồ mồ ng cồ a tuồ i trồ , ỏ n bồ ng hoang mang cồ a nhồ ng ngày cuồ i năm, ỏ n bồ ng nôn nao cồ a mùa xuân đang tồ i. Gió lắ ng mồ n, gió phiồ du, gió làm gồ y nhồ ng con phồ , làm trái tim đồ p đồ u dằ ng và làm nhồ ng bài thồ bồ ng nghiề ng xuồ ng, nồ m sát vào nhồ ng chiồ c

lá cuội đông.

Bây giờ ngói đây như Gió Mùa Đông Bắc, muồn khóc.

Vớ Sài Gòn đợ đợ c chen lách giớa nhợng đám xe cộ, nhợt là xe gổn máy. Đợ nhìn khói bợi mù đợng, nghe nhợng tiếng gợi nhau ợi ợi, nhợng tiếng rao hàng, hòa vào giớa tiếng xe nổ, tiếng còi xe inh ợi. Đợ trong lúc chen lòn giớa dòng ngợi, dòng xe, thợnh thoợng lợi nhìn cái bợng tên đợng lợ hoợc, cợ đoán ra trợợc đây là đợng gì? Rợi chợt nghe đau nhói trong ngợc vớ mọt kợ niợm thân yêu cũ ợ con đợng mình đang đi. Nợợc mọt ợa ra, hình dung lợi mọt buợi chiợu êm ợ đã xa lợm rợi.

Tình đã quan san tợ đáy mọt (Đinh Hùng)

Vớ đợ lợi đi xuợng máy nguyên ngày trên Tiợn Giang, ghé vào nhợng rợch, chợ ngợi dân làm bánh trắng, làm kợo dợa, đan võng, đan giợ, đợ đợ c ngợm nhợng ngợi dân miợm Nam giợn dợ, chợt phác, nhìn nhợng vợt vợ cợa ngợi mợ, ngợi cha:

Quê hợợng là cây cợu khợ
khợng khiu nhợ cánh tay cha
quê hợợng gánh hàng nợng trấu
mợ vợ tợ tợ chợ xa
quê hợợng áo bà ba trợng
khăn lau lợ mợ vợ tợ vai
quê hợợng mợ hôi cha đợ
cho con miợng ngợ tợ miợng bợi. (tmt)

Vớ đợ đi ra Bợc, lên tợn Yên Bái, đợn ngôi nhà sát bên sông Hợng cợa ngợi anh hợ, đợ cợ soi mọt trong thau nợợc múc lên ợ lòng sông, có phù sa lợng hợng đáy chợu. Đợ cợ ngợi trong mọt cái bợp còn đun cợi, bắm đợy bợ hợng, đợ cợ dùng gáo múc nợợc, đợ cợ ăn măng trúc, măng mai. Nhợ vợ câu thợ cũ trong bài Trợn Thợ Lợu Đợn:

Chém tre đợn gợ trên ngàn

Hồ u thân hồ u khồ phàn nàn cùng ai
Miồ ng ăn măng trúc, măng mai
Nhồ ng giang cùng nồ a lồ y ai bồ n cùng

Vồ đồ đồ c chen chân đi trong phồ cồ Hà Nồ i nhồ hồ p, có rác và cồ ng trên tồ ng bồ c đi, đồ c
đi trong nồ ng, trong gió Hà Nồ i nhồ lồ i thồ a ồ u thồ , ngồ ngác đi qua nhà thồ xồ a nhồ đồ a bé tan
Lồ ra, lồ c mồ :

Lâu lồ m em mồ i vồ Hà Nồ i
đi trên viên gồ ch tuồ i thồ ngậy
gió mùa đông bồ c làm em khóc
Hà Nồ i, anh ồ i phồ rồ t gồ y! (tmt)

Mồ y ngày hôm nay Hà Nồ i lồ nh, Hà Nồ i vào Tồ t, Hà Nồ i chồ y ừa ra phồ mua áo ồ m, gió mùa
đông bồ c thồ i vồ t áo bay tung, hai mồ con đi sát vào nhau, chen chân trong khu chồ đêm trong
phồ cồ . Cồ m tồ ng hồ ng vồ cồ a mọt ngày cuồ i đông đang tan trong cồ mình nhồ nhồ ng câu
thồ :

Hà Nồ i rồ nhau mua áo ồ m
gió mùa đông bồ c thồ i qua len
khăn san quàng vồ i vào cồ gió
trên vai mọt chiồ c lá rồ i nghiêng (tmt)

Ngồ ồ i, xe, hàng quà hai bên vồ đồ ng cùng đan vào nhau, gồ n nhồ dồ m lên chân nhau. Hàng
Đào vồ i nhồ ng cồ a tiồ m sang trồ ng bán quồ n áo tồ lồ a cho du khách, Hàng Bồ c lồ p lánh nhồ ng
vòng vàng nhồ ng xuyồ n bồ c, và kiồ ng trồ m, Hàng Mã mọt mồ u đồ đồ n căng tồ ng mồ ch máu
cồ a đèn lồ ng, giầy pháo giồ , vàng mã. Ngồ ồ i ta đồ xô đi mua vồ đồ đồ t cho ông Táo lên trồ i. Cồ
thồ đi theo dòng ngồ ồ i, hai mồ con bồ p bồ nh trôi.

Xin chào nhau giồ a con đồ ng
Mùa xuân phía trồ c miền trồ ng phía sau
(Bùi Giáng)

Sau mọt lòn vớ Viẹt Nam

Tác Giả: Trầ n Mồ ng Tú
Thứ Hai, 13 Tháng 4 Năm 2009 01:02

Đúng là mùa xuân đang vớ trớ c mọt cho con gái và sau lòn là c mọt gi c miền trớ ng c a
đi sòn mà ngớ i m đã đi qua.